



## Neviim (prophètes) - Isaïe

### Chapter 22

- 22,1 משא, גיא תזיון: מה-לך אפוא, כי-עלית כלך לגגות.
- 22,2 תשאות מלאה, עיר הומיה--קריה, עליזה; חלליך לא חללי-חרב, ולא מתי מלחמה.
- 22,3 כל-קציניך בנדוי-יחד, מקשת אסרו; כל-גמציאיך אסרו-יחדו, מרחוק ברחו.
- 22,4 על-כן אמרתי שעו מני, אמרר בבכי; אל-תאיצו לנחמני, על-שד בת-עמי.
- 22,5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה, לאדני יהוה צבאות--בגי תזיון; מקרקר קר, ושוע אל-ההר.
- 22,6 ועילם בשא אשפה, ברכב אדם פרשים; וקיר ענה, מגן.
- 22,7 ויהי מבחר-עמקיך, מלאו רכב; והפרשים, שת שתו השערה.
- 22,8 ויגל, את מסך יהודה; ותבט ביום ההוא, אל-גשק בית היער.
- 22,9 ואת בקיעי עיר-דוד ראייתם, כי-רבו; ותקבצו, את-מי הברכה המתחננה.
- 22,10 ואת-בתי ירושלים, ספרתם; ותמצו, הבתים, לבצר, החומה.
- 22,11 ומקוה עשיתם, בין החמתים, למי, הברכה הישנה; ולא הבטתם אל-עשייה, ויצרה מרחוק לא ראייתם.
- 22,12 ויקרא, אדני יהוה צבאות--ביום ההוא: לבכי, ולמספד, ולקרחה, ולחגר שק.
- 22,13 והנה ששון ושמחה, הרג בקר ושחט צאן, אכל בשר, ושתות-יין; אכול ושתו, כי מחר גמות.
- 22,14 ונגלה באזני, יהוה צבאות: אם-יכפר העון הזה לכם, עד-תמתון, אמר אדני יהוה, צבאות. {פ}
- 22,15 כה אמר אדני יהוה, צבאות: לך-בא אל-הסכן הזה, על-שבגא אשר על-הבית.
- 22,16 מה-לך פה ומי לך פה, כי-תצבת לך פה קבר; חצבי מרום קברו, חקקי בסלע משכן לו.
- 22,17 הנה יהוה מטלטלך, טלטלה גבר; ועטך, עטה.
- 22,18 צנוף וצנפר, צנפה, כדור, אל-ארץ רחבת-ידיים; ושמה תמות, ושמה מרכבות כבודך--קלון, בית אדניך.
- 22,19 והדפתיך, ממצרב; וממעתך, יהרסך.
- 22,20 והיה, ביום ההוא; וקראתי לעבדי, לאליקים בן-חלקיהו.
- 22,21 והלבשתיו גמנתך, ואבגטך אמתקנו, וממשלתך, אתן בידו; והיה לאב ליושב ירושלים, ולבית יהודה.
- 22,22 ובתתי מפתח בית-דוד, על-שכמו; ופתח ואין סגר, וסגר ואין פתח.
- 22,23 ותקעתי יתד, במקום גאמן; והיה לכסא כבוד, לבית אביו.
- 22,24 ותלו עליו כל כבוד בית-אביו, הצאצאים והצפעות, כל, כלי הקטן--מכלי, האגנות, ועד, כל-כלי הגבלים.
- 22,25 ביום ההוא, גאם יהוה צבאות, תמוש היתד, התקועה במקום גאמן; ונגדעה ונפלה, ונכרת המשא אשר-עליה--כי יהוה, דבר. {פ}